

Publicerad 2014-01-28 17:17 av ingrid gunilla

att bli gammal

ålder

Ett rynkigt ansikte
en trevande hand
det vita håret

Så sitter hon
framför en tv som hon inte ser
hon är ensam
hon är en av de många
som finns på dagens
äldreboende

även hon har en gång
varit aktiv och ung
men den tiden är glömd
nu finns bara väntan

väntan på de barn som aldrig har tid
på att någon har tid till en stunds samvaro
den tid som hon en gång gav sina barn
den tid som nu är så knapp

tankarna går till att själv bli gammal
inte vara behövd
att inte räknas som en fullvärdig människa
utan som en brukare
som ser döden som en vän en befriare.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ingrid gunilla med Poeter.se id #36580 innehar upphovsrätten